

В. І. Максименко

Електроважмаш науково-дослідний інститут

«ЕЛЕКТРОВАЖМАШ» Науково-дослідний інститут – наукова установа з проблем важкого електромашинобудування для енергетики, промисловості та транспорту. Є гол. у системі Міністерства пром. політики України за напрямом – турбогенератори, гідрогенератори та тягове електроустаткування для залізнич. і міського електротранспорту. Розташ. у Харкові. Засн. 1960 як НДІ з турбогенераторів і тягового електроустаткування на базі лабораторій і конструктор. відділів заводу «Електроважмаш». Від 1963 – НДІ (від 1964 – НДПКТІ) з важкого машинобудування. Від 1991 – самостійна установа з сучас. назвою, від 2000 – у складі заводу [«Електроважмаш»](#). Осн. діяльність – проектування турбогенераторів, гідрогенераторів, великих електр. машин постій. та змін. струму, електроустаткування для тепловозів, електровозів, трамваїв, тролейбусів та ін. видів транспорту. Разом з заводом «Електроважмаш» Інститут є єдиним в Україні й одним з 6-ти у світі наук.-вироб. комплексом, який спроможний проектувати та виготовляти генератори гранич. одинич. потужності (для турбогенераторів – 1,5–2 млн кВт, для гідрогенераторів – 800 МВт) та унікал. електр. машини індивідуал. виконання для всіх галузей промисловості та транспорту. Серед визнач. фахівців – [О. Грубой](#), [В. Данько](#), [Ю. Зозулін](#), [С. Калиниченко](#), В. Кузьмін (від 2003 здійснює наук. керівництво Інститутом), *І. Токар*, В. Васильєв, В. Верхогляд, В. Іванов, В. Кільдишев, О. Мандрика, Л. Станіславський. Кількість працівників (2009) – 420 осіб (1 д-р і 13 канд. н.). Перший дир. (1960–69) – І. Пахомов, 1998–2000 – В. Погорілов.

Бібліографічний опис:

Електроважмаш науково-дослідний інститут / В. І. Максименко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17731>

